

Arrest

nr. 215 192 van 15 januari 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 18 maart 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 februari 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaarde op 12 juni 2005 het Rijk te zijn binnengekomen. Op 13 juni 2005 vroeg zij een erkenning als vluchteling aan.

Op 14 juli 2005 nam de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een dringend beroep in bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op 31 augustus 2005 nam de adjunct-commissaris-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Bij arrest nr. 192.325 van 9 april 2009 verwierp de Raad van State dit beroep.

Op 25 juni 2015 diende de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, meer bepaald als bloedverwant in de opgaande lijn.

Op 27 oktober 2015 nam de burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 29 januari 2016 diende de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, meer bepaald als bloedverwant in de opgaande lijn.

Op 17 februari 2016 nam de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van de verzoekende partij. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

De heer die verklaart te heten

Naam F.

Voornaam I.

Geboortedatum (...) 1972

Geboorteplaats Mbo

Nationaliteit Kameroen

In voorkomend geval, ALIAS:

Wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7 alinea 1

Wanneer hij in het rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten

Wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden

Artikel 74/14

Artikel 74/14§3, 3° :de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Artikel 74/14§3, 4° : de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid in geschriften PV nr. AN.21.LB020832/2016 van de politie van Antwerpen en Oplichting zonder internet AN.20.LB.020838/2016

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 27.10.2015 (Bijlage 20)

Het feit dat betrokkene een kind zou hebben kan niet worden weerhouden in het kader van bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art.8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.”

Eveneens op 17 februari 2016 nam de verwerende partij een inreisverbod ten aanzien van de verzoekende partij. Ook tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring in. Deze procedure is gekend onder het rolnummer 186 825.

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna het vreemdelingenbesluit).

De verzoekende partij licht haar middel toe als volgt:

“Op 26/01/2016 heeft verzoeker een aanvraag 40bis Vreemdelingenwet ingediend op basis van zijn minderjarige dochter.

Verzoeker werd in het bezit gesteld van een bijlage 19ter.

Op 17/02/2016 werd verzoeker in het bezit gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dat de raadsman van verzoeker contact opnam met de Dienst Vreemdelingenzaken om het bevel in te trekken gelet op de lopende aanvraag gezinshereniging.

Dat verzoeker het volgende antwoord mocht ontvangen per email:

“Geachte Meester (...),

Ik contacteer u, aangaande uw schrijven van 25 februari 2016.

De bijlage 13 en de bijlage 13 sexies, afgeleverd aan uw cliënt F. I. op 17/02/2016, worden niet ingetrokken.

De aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19 ter), wordt dan ook als negatief afgesloten beschouwd.

Met vriendelijke groeten – mes salutations distinguées,

*LVS Attaché – Diensthoofd/Chef de service T (...) GSM (...) F (...)@ibz.fgov.be
BUR_PERM01@ibz.fgov.be “*

Dat artikel 52 § 4 van het Vreemdelingenbesluit nochtans als volgt luidt:

“Art. 52.<KB 2008-05-07/33, art. 6, 033; Inwerkingtreding : 01-06-2008> § 1. [1 Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter. In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden " Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of ", die voorkomen in de tweede paragraaf van de tekst op de voorzijde van dit document, worden geschrapt. Indien de vreemdeling het bewijs van zijn familieband daarentegen niet overlegt, overeenkomstig artikel 44, om zijn aanvraag te staven, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19quinquies. Hij overhandigt geen bijlage 19ter.]1 Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van [1 zes maanden]1 te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden " van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of ", die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt. § 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken : 1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet; 2° [1 de documenten

waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.]1 § 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken. § 4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister. [1 Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling een " verblijfkaart van een familielid van een burger van de Unie " overeenkomstig het model van bijlage 9 af.]1 De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen. Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart. Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

Dat onmiskenbaar verzoeker het bewijs levert dat hij een aanvraag artikel 40bis Vreemdelingenwet heeft ingediend op 26/01/2016.

Verzoeker is in het bezit van een bijlage 19ter afgeleverd op 26/01/2016.

Dat even onmiskenbaar verzoeker een bijlage 13 heeft mogen ontvangen op 17/02/2016..

Dat art. 52 van het Vreemdelingenbesluit op dit punt nochtans zeer duidelijk is en stelt dat gedurende de aanvraag ofwel een F kaart ofwel een bijlage 20 moet afgeleverd worden.

Dat dit duidelijk niet het geval is.

Dat de bijlage 13, het bevel om het grondgebied te verlaten, derhalve dient te worden vernietigd."

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De verzoekende partij betwist dat de motivering afdoende is.

De Raad wijst er op dat het afdoende karakter van de motivering impliceert dat de motieven pertinent moeten zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moeten hebben en dat ze draagkrachtig moeten zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (vaste rechtspraak Raad van State, zie onder meer RvS 15 juni 2011, nr. 213.855). Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

De toepasselijke wetsbepaling in casu is artikel 52 van het vreemdelingenbesluit. Deze bepaling luidde als volgt op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd getroffen:

"§ 1

Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden "Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of", die voorkomen in de tweede paragraaf van de tekst op de voorzijde van dit document, worden geschrapt.

Indien de vreemdeling het bewijs van zijn familieband daarentegen niet overlegt, overeenkomstig artikel 44, om zijn aanvraag te staven, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19quinquies. Hij overhandigt geen bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van [1 zes maanden]1 te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden " van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of ", die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§ 2

Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

§ 3

Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4

Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie" overeenkomstig het model van bijlage 9 af.

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in het bezit werd gesteld van een bijlage 19ter. Overeenkomstig voormelde bepaling blijkt dat aan de verzoekende partij hetzij een bijlage 20 dient afgeleverd te worden indien de aanvraag geweigerd wordt en dat deze bijlage 20 desgevallend gepaard kan gaan met een bevel om het grondgebied te verlaten of dat de aanvraag dient te worden toegekend.

Nergens blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de aanvraag van de verzoekende partij werd geweigerd alvorens dat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten heeft getroffen. Aldus kan de verzoekende partij gevolgd worden waar ze stelt dat artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit werd geschonden.

In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat de aanvraag van de verzoekende partij niet verder werd onderzocht omdat er sprake is van fraude. De Raad merkt op dat indien de verwerende partij van oordeel is dat er sprake is van fraude zij de regels van het spel dient te volgen en zij aldus een weigering van verblijf had moeten treffen, al dan niet met een bevel om het grondgebied te verlaten, met de uiteenzetting van de motieven van haar weigering. Dit is in casu nooit gebeurd.

Waar de verwerende partij stelt dat aan de stad Antwerpen de instructie werd gegeven om de bijlage 19ter in te trekken, kan de Raad allen maar vaststellen dat deze instructie vooreerst dateert van na de bestreden beslissing en dat de verzoekende partij ook nooit formeel in kennis werd gesteld van de intrekking van de bijlage 19ter.

De verwijzing naar de arresten nr. 98 278 van de Raad en nr. 217.116 van de Raad van State zijn niet dienstig omdat de feitelijke omstandigheden geheel verschillend zijn. In het eerste arrest was sprake van de afgifte van een verblijfskaart van de gemeente terwijl de verblijfsaanvraag reeds was afgewezen. In casu is de aanvraag van de verzoekende partij nooit afgewezen en was er op het ogenblik dat het bevel werd getroffen een bijlage 19ter afgegeven door de gemeente. Uit geen enkel gegeven kon worden afgeleid dat de bijlage 19ter ten onrechte was afgegeven. In het tweede arrest was de afgifte van een verblijfskaart het gevolg van bedrog en werd daarom beslist tot een beëindiging van het verblijfsrecht. Opnieuw herinnert de Raad er aan dat er in casu geen enkele beslissing tot weigering van verblijf getroffen werd. Het stond de verwerende partij nochtans vrij om een beslissing tot weigering van verblijf te treffen waarbij zij uiteenzet dat het verblijf om reden van bedrog geweigerd wordt.

Het betoog van de verwerende partij doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de Raad.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 februari 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU